

8. katecheze - Mojžíš a desatero; První přikázání

Lidí na zemi bylo velmi hodně a velmi se vzdalovali od Boha. Nevěděli, co je dobré a co je zlé. Proto se Bůh rozhodl, že jim dá **pravidla (přikázání)**, aby mohli žít šťastně a měli se navzájem rádi.

!!!! Co jsou to pravidla? Jaká známe pravidla? Pravidla neslouží k tomu, aby nás omezovala ve svobodě, ale aby nám v životě pomáhala.

Z lidu si Bůh vyvolil Mojžíše, který dostal úkol, aby vyvedl izraelský národ z Egypta. Izraelskému národu se tam nevedlo dobře, protože tam byli jako otroci. Nejdříve to moc Mojžíšovi nešlo, ale nakonec se mu to povedlo a faraon jim dovolil opustit Egypt a vydali se do pouště na Sinajský poloostrov, kam je Bůh vedl. Bůh zavolal Mojžíše, aby vystoupil na horu Sinaj, kde mu dal přikázání, podle kterých měli lidé začít žít.

Přikázání jsou rozdělena do dvou oddílů. První tři přikázání nám říkají, jak se máme chovat k Bohu a čtvrté až desáté nám říká, jak se máme chovat k lidem. Proto jsou i takto znázorňována na deskách, které často Mojžíš drží v rukách.

Já jsem Hospodin, tvůj Bůh:

- 1. V jednoho Boha věřiti budeš.**
- 2. Nevezmeš jména Božího nadarmo.**
- 3. Pomni, abys den sváteční světil.**
- 4. Cti otce svého i matku svou, abys dlouho žil a dobře ti bylo na zemi.**
- 5. Nezabiješ.**
- 6. Nesesmilníš.**
- 7. Nepokradeš.**
- 8. Nepromluvíš křivého svědectví proti bližnímu svému.**
- 9. Nepožádáš manželky bližního svého.**
- 10. Aniž požádáš statku jeho.**

(Ex 20,1-17)

Pán Ježíš shrnul celé desatero do dvou přikázání. Těmto přikázáním říkáme hlavní přikázání:

Budeš milovat Pána, svého Boha, celým svým srdcem, celou svou duší a celou svou myslí.

(Mt 22,37)

Budeš milovat svého bližního jako sebe samého. (Mt 22,39)

Bůh nás miloval první. Jeho lásku můžeme vidět v tom, že nás stvořil a dal nám zemi, o kterou se máme starat. Na jeho lásku máme odpovídat svou láskou a to tím, že budeme dodržovat jeho přikázání. Jelikož to určitě nezvládneme sami, je potřeba se modlit, abychom dostali od Boha sílu k takovému životu.

Nyní si postupně rozebereme všech deset přikázání.

1. přikázání - V jednoho Boha věřiti budeš.

Kde je vlastně Bůh? Koho si pod slovem Bůh mám představit?

Bůh je stvořitel světa, vesmíru a ten kdo tento svět řídí. Ve velikonoční vigílii říkáme, že je to počátek a konec. Je to ten, který nás stvořil a povolal nás k životu.

V knize Genesis čteme, že se duch Boží vznášel nad vodami a země byla pustá a prázdná. (srov. Gen 1,2).

Z tohoto usuzujeme, že Bůh je všude kolem nás. Není někde konkrétně, ale je všude.

Dále se z písma svatého dozvídáme, že Bůh je tam, kde se dva nebo tři lidé sejdou v jeho jménu. To znamená, kde uprostřed nich je láska. (srov. Mt 18,20)

Bůh není nikde skrytý. Můžeme ho vidět na každém kroku a to ve věcech jím stvořených, jako je příroda, vesmír. Když se člověk koukne na květinu a na její krásu, tak si musíme říci, jak musí být krásnější ten, kdo ji stvořil?

Často se také setkáváme s lidmi, kteří v Boha nevěří.

Těmto lidem třeba o Bohu nikdo neřekl, nebo o něm vědí, ale mají plno jiných starostí, takže jim na Boha nezbyvá čas. A některé lidi můžeme odrazovat i my sami, protože nežijeme podle Božích přikázání.

To že se Bůh o nás stará a má nás rád, můžeme vidět v tom, že nám poslal svého Syna, aby nás zachránil. Ježíš ukazoval při svém působení zde na zemi, jak nás miluje a to i například tímto příběhem:

Vypravěč:

K Ježíšovi přišel jeden muž, jmenoval se Jairos. Měl jedinou dceru, asi dvanáctiletou, která byla na smrt nemocná. Jairos padl Ježíšovi k nohám a prosil ho, aby ji uzdravil. Mezitím přišel jeden člověk z jeho domu a řekl:

Člověk:

Tvá dcera je mrtvá. Už mistra neobtěžuj!

Vypravěč:

Když to Ježíš uslyšel, řekl mu:

Ježíš:

Buď bez obav, jen věř a ona bude zachráněna!

Vypravěč:

Když přišel k domu, nikomu nedovolil, aby vešel spolu s ním, pouze Petrovi, Janovi a Jakubovi a též i otci a matce dítěte. Všichni pro ně plakali a bili se v prsa. Ježíš řekl:

Ježíš:

Neplačte, ona nezemřela, ale spí.

Vypravěč:

Oni se mu posmívali, protože dobře věděli, že zemřela. Ježíš vzal děvče za ruku a zavolal na ni a řekl:

Ježíš:

Dceruško, vstaň!

Vypravěč:

Děvčeti se vrátil život a hned vstalo. Ježíš nařídil, aby jí dali najíst. Jejich rodiče a všichni lidé byli z toho celí užaslí.

(Lk 8,49-56)

Ježíš nám ukazuje, že Bohu na nás záleží. Vždy mu můžeme věřit a spolehnout se na něho. Setkáváme se s ním v modlitbě a mluvíme s ním o všem, co máme na srdci.

Důležité je si uvědomovat, že dnešní svět má mnoho bohů. Často se s nimi setkáváme i my. Takovým bohem může být televize, počítač, peníze, hračka ale i naše koníčky.

Vždy je potřeba mít na mysli, kdo je v mém životě první a tím by měl být vždy Bůh. Jemu člověk slouží, klaní se mu a to ostatní jsou nástroje, kterými bychom měli Boha chválit.